

ادامه از صفحه اول

ظهور و افول سیاست اجتماعی در ایران

بر اینها بحران بدهی خارجی و تورم فقرزاینده افزوده شد تا لزوم دراندازی طرحی نو مطرح شود. ازاین‌رو در ماده ۴۰ قانون برنامه سوم توسعه (۱۳۷۹–۱۳۸۳) دولت موظف شد در مدت شش ماه طرح نظام تأمین اجتماعی را تدوین کند؛ اما لایحه مربوطه در مرداد ۱۳۸۱ به مجلس شورای اسلامی ارائه شد و در نهایت در سال ۱۳۸۳ تصویب نهایی شد. دلیل این تأخیر طولانی، مقاومت جناحی در دولت بود که گرنه‌برداری از تئولیرلیسم را راه نجات اقتصاد ایران می‌دانست و می‌داند. به یاد بیاوریم که در اسفند ۱۳۷۸ (یعنی پیش از تصویب نهایی برنامه سوم در اردیبهشت ۷۹)، این جناح «قانون معافیت کارگاه‌ها و مشاغل دارای پنج نفر کارگر و کمتر از شمول قانون کار تا پایان برنامه سوم» را در شکل ماده‌واحد، از تصویب مجلس و شورای نگهبان گذرانده بود که محتوای آن خلاف قانون اساسی و شکل تصویب آن هم غیرعادی بود. برآورد می‌شود که پیامدهای تصویب این قانون باعث شده که چهار

میلیون کارگر از بیمه بازنشستگی محروم بمانند. این جناح در مقابل لایحه نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی نیز «لایحه مبارزه با فقر» را ارائه داد که از سال ۱۳۷۵ مطرح بود. ایده این لایحه، ملهم از رویکرد پس‌ماندنی ایجاد تور ایمنی (safety net) به جای رفاه بود که بانک جهانی به آن فرمان داده بود؛ یعنی طرف عرضه یا بخش خصوصی را برای ایجاد اشتغال (حتی با حذف بیمه و قانون کار) تقویت کن و بعد مزدبگیرانی را که از روی این طناب باریک بازار فروافتادند، با تور ایمنی از نابودی نجات بده. بدون اینکه توجه شود که حتی اگر این نجات صورت گیرد (که در ایران چنین نشده)، این فروافتادن چه آسیب‌هایی به فرد و خانوار و در پی آن به خلایقیت، اعتماد و همبستگی و اخلاق اجتماعی می‌زند. نمونه این سیاست در بخش مسکن تقابل با تعاونی‌های مسکن در حد نابودی آنها و اختصاص همه یارانه‌ها به به‌اصطلاح انبوه‌سازان بود… درحالی‌که به طور مثال به دلیل گسترش شرکت‌های کوچک در اقتصاد دانش‌بنیان، ژاپن نظام بیمه خود را به بنگاه‌های کوچک نیز تعمیم داد یا در انگلستان وظیفه عرضه مسکن اجتماعی که قبلا دولت برعهده داشت، به تعاونی‌های مسکن واگذار شد یا در کشورهایی مانند کره جنوبی، دولت رفاه توسعه‌بخش تشکیل شد. به عبارت دیگر درحالی‌که به‌تدریج کشورهای مرکزی و پیرامونی سرمایه‌داری، سیاست اجتماعی تئولیرال را کنار گذاشتند و شکل‌های تعدیل‌شده‌ای از دولت رفاه و منطبق بر توسعه دانش‌بنیان اقتصاد را به کار گرفتند، در ایران این گرت‌برداری مبتذل و کاریکاتوری از تئولیرلیسم، در عمل به جای آنکه اقتصاد را به بازار رقابتی بسپارد، جامعه را به بازار رانتی سپرد و بدون آنکه دولت رفاهی تشکیل شده باشد، حقوق اولیه کارگران را هم سلب کرد؛ یا به جای آوردن کلاه اقتصاد دولتی، سر عدالت و حقوق اجتماعی را برید. به‌هرصورت در پی تغییراتی که در دولت اصلاحات صورت گرفت، بالاخره قانون نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی در سال ۱۳۸۲ به تصویب رسید و به دنبال آن وزارت رفاه و تأمین اجتماعی تأسیس شد. تصویب سند توانمندسازی و ساماندهی سکونتگاه‌های غیررسمی در سال ۱۳۸۲ بود که در آن دولت برای اولین بار در ایران، حق ساکنان این سکونتگاه‌ها را برای توسعه به رسمیت می‌شناخت. در ادامه هرچند برنامه اجرائی تحقق سند ساماندهی و توانمندسازی نیز در طرح جامع مسکن (۱۳۸۴) داده شد؛ اما دولت بعدی با مسکن مهر طومار آن را در هم پیچید. این اقدام به همراه حذف قانون برنامه چهارم و انحلال سازمان برنامه، نمونه‌ای گویا از حذف توامان اصول برنامه‌ریزی توسعه و سیاست‌گذاری اجتماعی، از طرف جناحی است که می‌خواست اصولگر را باشد.

شگفت اینکه پس‌از آن نیز سیاست‌گذاران اقتصادی دولت کنونی، «کلید» موفقیت را نه در برنامه چهارم توسعه و نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی آن، بلکه

با اینکه خودش همواره تکذیب کرده بود که قصدی برای ریاست‌جمهوری ندارد؛ اما همواره در همه این سال‌ها زمزمه‌ها و شایعاتی درباره‌اش وجود داشته تا اینکه با توفانی که در یک ماه اخیر در واکنش به سخنانش ایجاد شد، همه را دچار چالش تحلیلی میان آمدن و نیامدن کرد. فتاح از حلقه یاران قدیمی احمدی‌نژاد در سپاه ارومیه بود که نامش با دولت احمدی‌نژاد بر سر زبان‌ها افتاد و از آنجا وارد حلقه چهره‌های شناخته‌شده دولت شد. برای همین نامش به‌عنوان نامزد بالقوه اصولگرایان همواره بر سر زبان‌ها بود؛ اما کنش اخیرش به اصولگرایان ثابت کرد او اتفاقا از جهاتی که فکرش را هم نمی‌کردند، راه خود را می‌رود. گمانه‌ها درباره‌اش آن‌قدر زیاد بود که حتی «میدل‌ایست» هم در مقاله‌ای به پیروزی احتمالی «پیروز فتاح»، رئیس فعلی بنیاد مستضعفان، در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۴۰۰ پرداخته و مدعی شده بود نظرسنجی‌های اخیر در بین اصولگرایان، «فتاح» را بین چهار کاندیدای مشهور نشان داده است.

اما خودش شهریور ۹۸ گفته بود سعی می‌کنم در همین سنگر پاسداری کنم و اگر همین مسئولیت را به‌خوبی انجام دهم، خدا را شکر خواهم کرد. تابه‌حال بارها آمدنش برای انتخابات را تکذیب کرده است؛ دروغ هم نگفته و در واقعیت نیز این چنین بود. یک بار که از او درباره گزینه ریاست‌جمهوری‌بودنش سؤال شد، گفته بود: «من حقیقتا پرمشغله هستم و به کارم نیز علاقه‌مندم. مقام معظم رهبری به بنده حکم داده‌اند و بنده یک فرد عمرانی و میدانی هستم». فتاح با بیان اینکه بنده هم هفته در سفر هستم و وقت فکرکردن به مسائل انتخاباتی را ندارم، درباره اینکه آیا احتمال ندارد که دقیقه ۹۰ به انتخابات بیاید، گفته بود: «بنده یک پهلوی و صریح پاسخ دادم». سال ۹۶ را در فهرست اولیه

نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری اصولگرایان قرار دادند؛ اما خودش اقدامی در این راستا انجام نداد. برخی از اصولگرایان گفته بودند او کاندیدای نهایی نبود؛ به‌همین دلیل هم جمن را ترک کرد؛ اما فتاح در مصاحبه‌ای در واکنش به این مسئله گفت: «من و اصولگرایان هیچ سرویسری با هم نداریم. من در آن وادی‌ها نیستم و برای انتخابات به جمن نرفتم؛ بلکه آنها لطف داشتند». عقب‌نشینی و عذرخواهی‌اش از همه به‌ویژه حدادعادل بعد از پاسخ تندی که به ادعاهای فتاح داد، همه گمانه‌زنی‌ها را درباره‌اش از بین برد؛ برخی معتقد بودند او با حمایت و نقشه قبلی دست به افشاکری زده است؛ اما معلوم شد چندان اهل سیاسی‌کاری نیست؛ چراکه او همان روزهای اولی که به ریاست کمیته امداد رسید، به دبیار هاشمی در مجمع تشخیص مصلحت رفته بود. فتاح در زمان ریاستش بر وزارت نیروی دولت نهم نیز برخلاف دیگر اعضای کابینه دولت احمدی‌نژاد که نگاه جناحی و حزبی در عزل‌ونصب‌های خود داشتند، از نیروهای اصلاح‌طلب نیز در این وزارتخانه استفاده کرده بود. او هیچ‌گاه در عزل‌ونصب‌هایش در این وزارتخانه، نگاه سیاسی نداشت. در دوران ریاستش در کمیته امداد و بنیاد مستضعفان نیز همواره رابطه مطلوبی با دولت داشته و دارد و هیچ‌گاه اظهارنظری علیه دولت یازدهم و دوازدهم نکرد تا بیانگر اختلاف او با دولت روحانی باشد. او حتی درباره مشکلات

اقتصادی نیز همواره موضعش معتدل بود. از سویی دیگر، رفتارهایش فاقد آن زیرکی خاص سیاسی است که بشود برای ریاست‌جمهوری روی او سرمایه‌گذاری کرد؛ مثل وقتی که با مجری صدواسیما بر سر علت طولانی‌شدن زمان ساخت یک آزادراه بحث کرد و با عصبانیت به او گفت نماینده مردم نیست؛ بلکه صدواسیما او را آنجا گذاشته تا سؤال‌های مشخصی را بپرسد. در چند ماه اخیر او بار بار مجبور به عذرخواهی تلویزیونی شده است؛ بار اول بعد از آن گفت‌وگوی توأم با عصبانیت است که با مجری درباره ساخت آزادراه شمال و بار دوم بعد از افشاکری‌هایش و پاسخ حدادعادل. واکنش‌ها به فتاح به قدری سهمگین بوده که فارغ از دردت یا غلط‌بودن داده‌هایش باعث شد بعد از این جرئت و جسارت افشاکری در این حوزه‌ها محتاطانه‌تر صورت بگیرد؛ حتی در بعد فراجناحی آن، اصولگرایان هم دیگر دنبال رئیس‌جمهوری افشاکر نیستند. به‌ویژه وقتی کیهان او را با طبرزدی مقایسه می‌کند و درباره‌اش می‌نویسد: حشمت‌الله طبرزدی، یکی از عوامل کنونی ضدانقلاب، در دهه ۷۰ نشریه‌ای را با عنوان پیام دانشجوی بسیجی منتشر می‌کرد که بعدها با اعتراض بسیج این پسوند حذف شد و نشریه با نام پیام دانشجو به انتشار هفتگی خود ادامه داد. طبرزدی خود را یک بسیجی تمام‌عیار می‌دانست و اولین بار واژه امام خامنه‌ای از جانب او

کمتر از یک سال دیگر هشتمین رئیس‌جمهور تاریخ جمهوری اسلامی ایران بر مسند ریاست دولت خواهد نشست و تا آخرین روز ثبت‌نام کاندیدها برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰، گمانه‌زنی برای ورود بسیاری از سیاست‌مداران به این رقابت انتخاباتی ادامه خواهد داشت. روزنامه «شرق» در نظر دارد در سلسله‌گزارش‌هایی به افرادی (از همه طیف‌های مختلف سیاسی، از اصولگرا تا میانه‌رو و اصلاح‌طلب) بپردازد که در دوران ریاست‌وزری خود این توان و انتظار را ایجاد کرده‌اند تا بتوانند سبیل‌ری برای رفتن به پاستور داشته باشند؛ اما گاه فرصت‌سوزی‌ها و گاه ناملایمات سیاسی روزگار ما، بخت و اقبال‌شان را برای پاستورنشینی کم کرده است.

روح‌الله حسینیان در گذشت

قتل‌های زنجیره‌ای» معرفی شد. جندی بعد و با اعلام خبر خودکشی سعید امامی در زندان، حسینیان از او با نام شهید سعید اسلامی یاد کرد، در مجلس ختم او سخنرانی کرد و در سخنرانی مفصلی که در مدرسه حقانی داشت، بار دیگر نیروهای امنیتی دولت اصلاحات را عامل قتل‌های زنجیره‌ای و همچنین قتل سعید امامی معرفی کرد. حسینیان مدعی بود پس از رسیدگی‌های ابتدایی توسط گروه بازجوهای جدید مشخص شد که سعید امامی و برخی دوستان بی‌گناه که مورد اتهام واقع شده بودند، هیچ نقشی در قتل‌های زنجیره‌ای نداشتند؛ «اگر روزی دستم می‌رسید و این قدرت را داشتم این پرونده را باز می‌کردم و ریشه‌های این قضیه را بیرون می‌کشیدم.» با احمدی‌نژاد به دولت آمد و مشاور امنیتی رئیس دولت نهم شد. پس از آن نیز در انتخابات مجلس هشتم به‌عنوان نماینده تهران به مجلس رفت و فراکسیونی به نام فراکسیون انقلاب اسلامی را راه‌اندازی کرد. فراکسیونی که شاکله

سخنگوی قوه قضائیه :

پرونده محکومان آبان در دیوان عالی است

دیوان هستیم و امیدواریم در آینده‌ای نه‌چندان دور دیوان‌عالی نظرش را اعلام کند.

ماجرای تبعیدگاه‌ها چه بود!

هفته گذشته لیستی از شهرهایی که قرار است به‌عنوان تبعیدگاه محکومانی که با حکم تبعید مواجه می‌شوند، منتشر شد که انتقادات بسیاری را در پی داشت. اسماعیلی در پاسخ به سوّالی درخصوص خبری درباره شهرهای در نظر گرفته‌شده به‌عنوان تبعیدگاه گفت: این مطلب غیرواقعی و مجعول بود. این خبر صحت نداشت و باید اعلام کنم از اقدامات بسیار خوب قوه قضائیه در اصلاح قانون مجازات اسلامی این شد که در ماده ۲۳ قانون جدید دیگر هیچ شهری را به‌عنوان تبعیدگاه نمی‌شناسیم. همه ایران سرای من است و تفاوتی بین هیچ‌کدام از شهرها در زمینه مسائل قضائی نمی‌شناسیم. نگاه قوه قضائیه به همه نقاط ایران اسلامی نگاه یکسانی است و هیچ نقطه‌ای در ایران، به‌عنوان تبعیدگاه نیست. احکام تبعید به‌ندرت صادر می‌شود؛ تبعید در قانون به‌عنوان منخ اقامت در نقطه معین یاد شده است.

آیا استجازه از رهبری تمدید خواهد شد؟

مهلت دوساله برپایی محاکم ویژه اقتصادی که با کسب استجازه رهبری در درخواست املی لاریجانی برپا شدند به پایان رسیده است و با توجه به انتقاداتی که به این محاکم وجود دارد، بسیاری از حقوق‌دانان خواستار عدم تمدید آن شده‌اند. در این رابطه نیز اسماعیلی در پاسخ به سوّالی درباره تمدید استجازه رهبری گفت: در این ارتباط در روزهای آینده خبرهای خوبی خواهیم داشت. مهم این است که روند رسیدگی به پرونده‌های مهم اقتصادی با قوت و اقتدار ادامه دارد و ادامه خواهد داشت.

سیاست

فتاح؛ می‌آید نمی‌آید

مطرح شد. نشریه طبرزدی در چاپخانه کیهان چاپ می‌شد. در یکی از شماره‌های این نشریه، یادداشت تُند و زنده‌ای علیه مرحوم هاشمی‌رفسنجانی چاپ شده و نسبتی به ایشان داده شده بود که تهمت آشکار بود. بنده با مشاهده این یادداشت از چاپ نشریه خودداری کردم. آقای طبرزدی بعد از اطلاع از ماجرا با این‌جانب تماس گرفت و علت را جویا شد. به ایشان اعتراض کردم که این چه یادداشتی است که علیه آقای هاشمی نوشته‌اید؟ با تعجب گفت: خود شما که بارها در کیهان به ایشان انتقاد کرده‌اید. گفتم: ما در انتقادات‌مان با دشمن مرزبندی داریم و اجازه نمی‌دهیم دشمنان نظام از انتقادات ما به نفع خود و علیه نظام و انقلاب سوءاستفاده کنند. ما آقای هاشمی را بیرون از دایره اسلام و انقلاب تعریف نمی‌کنیم ولی یادداشت شما با آنچه دشمنان بیرونی علیه آقای هاشمی می‌نویسند و می‌گویند، تفاوتی ندارد. به همین جهت حاضر نیستم با چاپ نشریه‌تان در دروغ‌بافی و تهمت‌پرانی شما علیه ایشان سهمیم باشیم. اظهارات آقای فتاح در برنامه تلویزیونی نگاه یک، بلافاصله با استقبال گسترده رسانه‌های دشمن و سیات‌های ضدانقلاب روبه‌رو شد. اگر ایشان در سخنان خود به واقعیتی هرچند تلخ اشاره کرده بودند، تنها جرم‌شان این بود که چرا به‌عنوان یک مسئول نظام، سفره دل خود را در میدان دید دشمنان تابلودار اسلام و انقلاب گشوده‌اند! که هرچند اقدامی ناپسند بود ولی فقط از ناپختگی ایشان حکایت می‌کرد. اما آنچه تاسف‌آور و سؤال‌برانگیز است اینکه بسیاری از اظهارات ایشان واقعیت نداشت و برخی دیگر نیز وارونه مطرح شده بود و تاسف‌آورتر آنکه فتاح نمی‌توانست از غیرواقعی‌بودن آنچه مطرح کرده بود بی‌خبر باشد! و دقیقاً همین نکته است که اظهارات ایشان در برنامه نگاه یک را غیرقابل توجیه می‌کند!».

و گفتمانش. کبی برابر اصل آبادگران جوان بود. در مجلس نهم و یکشنبه معروف، در جلسه استیضاح وزیر کار احمدی‌نژاد که به دلیل عزل‌نکردن مرتضوی برگزار شد، حسینیان بار دیگر خودی نشان داد، پشت تریبون رفت و به جای دفاع از شیخ‌الاسلام، به دفاع از سعید مرتضوی پرداخت و گفت: «مرتضوی کیست و چه گناهی را مرتکب شده است؟ آقای مرتضوی یکی از قضات انقلابی است که در مدت هشت سال حاکمیت اصلاح‌طلبان، مردانه در مقابل توطئه‌گران و روزنامه‌های زنجیره‌ای ایستاد، مرخصی مردی است که در فتنه ۸۸ مقتدرانه و با بصیرت تمام، ایستادگی کرد و بدون هیچ محافظه‌کاری با اخلاکگران و اشراَر برخورد کرد. مرتضوی باید چوب ایستادگی خود را بخورد، همان‌گونه که سوریه باید تاوان حمایت از مقاومت را بدهد، اتهام مرتضوی این است که در دوران دادستانی وی مردم مظلوم، بسیجیان عاشق و جوانان دل‌داده رهبری در یک طرف و در طرف دیگر آمریکا، غرب، منافقان، بهائیان و دنیاطلبان بوده‌اند و تعدادی از بسیجیان که هیچ ادعایی ندارند، شهید شده‌اند و نباید در نظام جمهوری اسلامی ایران به یک زندانی و متهم و حتی مجرم یک سیلی هم زده شود».

او در یکی از آخرین اظهارنظرهایش از ریاست‌جمهوری قالیلیاف برای ۱۴۰۰ حمایت کرده و گفته بود نامزدشدن رئیس مجلس برای ریاست‌جمهوری عمل قبیحی نیست: «قالیلیاف فردی عمل‌گراست و تجربه کار جدی و مستمر در حوزه عمران و آبادانی شهر تهران را داشته است و می‌توانیم او را نمونه و الگوی خوبی برای کار اجرائی بدانیم». همچنین گفته بود که به نظر او آقای رئیسی دیگر نباید برای ۱۴۰۰ نامزد شود.

کردیم که ما در این حوزه در دنیا حرف داریم و مدعی هستیم که در سایر کشورها درصدی از اقداماتی که در نظام زندانبانی ایران در جهت حفظ سلامت زندانیان انجام شده، لحاظ نشده است. هیچ‌یک از کشورهای دنیا در دوران کرونا خدماتی که در زندان‌های ایران ارائه شده است را ارائه نکرده‌اند. به لحاظ اینکه ما نقطه تراکم را داریم، مهار کرونا اهتمام بیشتری را می‌طلبد. از زمره این اقدامات اعطای مرخصی‌های کرونایی است. وی افزود: در موج دوم کرونا هم به زندانیان مرخصی‌های ویژه اعطا شد و از ۱۸ تیر تا امروز، ۸۷ هزار نفر از زندانیان به مرخصی رفتند. علاوه بر اینکه به مرخصی رفتند عده‌ای هم مرخصی پایان حبس گرفتند. بالغ بر ۹۵ هزار نفر از مرخصی موج دوم کرونا استفاده کردند.

هر کجا نیازمند ورود قضائی باشیم، حتما ورود می‌کنیم

بورس که یکپاره و به شکلی عجیب با افت چشمگیر شاخص ارزش صاحبی، بر نگرانی‌ها از عدم حمایت‌های دولت از بورس دامن زد و شائبه دست‌کاری بازار سرمایه تقویت شد. ازاین‌رو اسماعیلی در پاسخ به سوّالی مبنی بر اینکه با توجه به زیان‌دهی بازار سرمایه و تشویق به سرمایه‌گذاری در باب احیای عامه آیا قوه قضائیه ورود می‌کند؟ گفت: موضوع بورس تخصصی است و مسئله اول مربوط به سازمان بورس است. تاکنون ورود خاصی نشده است اما هر کجا نیازمند ورود قضائی باشیم حتما ورود می‌کنیم.

اسماعیلی در پاسخ به سوّالی مبنی بر اینکه دیورونده وقف بخشی از جنگل‌های هیرکانی که در هفته‌های گذشته خیرساز شدند، با پذیرش اعاده دادرسی، قرار شد برای رسیدگی دوباره به جریان بيفتند.

ادامه در صفحه ۶

روزنه

روحانی در نشست خبری با

مدیران رسانه‌های کشور:

زندگی مردم

در شرایط مطلوبی نیست

● **ایسنا:** رئیس‌جمهوری روز گذشته در نشستی خبری با حضور مدیران ارشد رسانه‌ها با تأکید بر اینکه ارائه خدمت بدون مقایسه زمانی یا مقایسه با دولت‌های قبل برای مردم کمی سخت است، گفت: «ما اولین دولتی بعد از انقلاب هستیم که در شرایط تحریم کار خود را آغاز کردیم. ممکن است جایی خدمت ما از گذشتگان بیشتر و جایی کمتر بوده و نقاط ضعف و قوت داشته باشیم، اما هر موفقیتی که داشتیم در سایه حضور مردم و رهنمودهای مقام معظم رهبری بوده. نقاط قوت ما متعلق به ملت و نقاط ضعف ما برای ماست». حسن روحانی با بیان اینکه باید میان انتظارات مردم و ظرفیت‌های موجود تائیدی وجود داشته باشد، گفت: «در دولتی در هر مقطعی اگر انتظارات مردم را بیش از حد بالا ببریم همواره شکست خورده‌ایم. نتیجه انتظارات بالا و عمل برمبنای واقعیت این می‌شود که فاصله‌ای میان این دو ایجاد و این فاصله موجب یاس و سرخوردگی می‌شود. در این دوران سخت تحریم و کرونا یکی از مواردی که این بلیه برای ما داشت این بود که موجب وحدت و همدلی همه قوا و رسانه‌ها شد».

رئیس‌جمهوری در پاسخ به پرسش مدیرمسئول روزنامه «شرق» مبنی بر اینکه چه راهکاری برای شرایط سخت اقتصادی مردم وجود دارد، عنوان کرد: «حتما همین‌طور است که زندگی مردم در شرایط مطلوبی نیست و از لحاظ مادی حتما مردم می‌خواستند که زندگی راحت‌تری داشته باشند و مردم اطمینان داشته باشند. اما اینکه چرا این چنین شده، روشن است. از این ۲۴ سال ما هشت سال را جنگیدیم و ۱۴ سالی را در تحریم بودیم و الان در سخت‌ترین شرایط آن قرار داریم. اینکه گفته شود می‌شد کاری کرد که جنگ طولانی یا زودتر تمام شود و اینکه تحریم نباشد یا زودتر تمام شود این بحث دیگری است». روحانی تأکید کرد: «اما این دولت لاف‌اکل یک بار تمام تحریم‌ها را شکست. از سال ۹۳ تا ۹۶ وضعیت اقتصادی و روحیه و نشاط مردم را ببینید و این سه سال اخیر را با این مشکلات عظیم هم ببینید که کوشیدند ما را بر زمین بزنند و نتوانستند. پای پیچ و راست برجام را هم شکستند و این برجام با عصا در برابر ترامپ و آمریکا ایستاده و در همین شرایط چند بار از لحاظ سیاسی ترامپ و آمریکا را شکست داده است و در تلاش اخیر او علیه ایران هم احتمال بالایی می‌دهیم که شکست بخورد». او ادامه داد: «اما رسانه‌ها در کنار گفت‌دولت که درست است و باید انجام دهید، کارهای دولت را هم برای مردم توضیح دهند. البته که اگر مردم آنها را هم بشنوند می‌گویند ما بهتر از این می‌خواستیم و درست است و حق‌شان است اما گاهی هم انتظارات از دولت‌های زمان انتخابات آن‌قدر بالا می‌رود که در نهایت و پایان یک دولت به نظر می‌رسد هیچ کاری نکرده است». روحانی همچنین گفت: «اینکه در سازمان ملل می‌رویم و می‌بینیم که از ۱۵ عضو، ۱۲ عضو طرفدار و همراه ما هستند این نشان‌دهنده قدرت سیاسی ماست. در این دولت ما با تئوریسم بین‌المللی بیش از همیشه مبارزه کردیم و پیروز شدیم. مبارزه با داعش کار آسانی نبود و کاری که سردار شهید سلیمانی انجام داد و نیروهای مسلح ما انجام دادند، کار بزرگی بود. ما نمی‌خواهیم مصادر به‌مطلوب کنیم و الان هم فرصتش نیست که بگوییم دولت در این زمینه چه کرده است ولی کار بزرگی برای امنیت منطقه انجام شده است». او در واکنش به سخنان سردبیر روزنامه سازندگی مبنی‌بر اینکه وعده گشایش اقتصادی دولت چه بوده است، افزود: «آنچه در ذهن ما بود این بود که باییم علی‌رغم تحریم نفت، آن را در بازار با قیمت روز بفروشیم، آن هم با ریال و برمبنای ارز نیمایی این کار را انجام دهیم و البته با قرار دو سال دیگر تحویل دهیم که هم مشکل ارز و ریال حل شود و هم نفت فروخته شود. اما برخی از این طرح ایراداتی گرفتند که عجیب است. مثلا اینکه می‌گویند دولت بعدی به این طرح متعهد می‌شود. این چیزی است که در همه دولت‌ها وجود دارد، مگر ما از دولت قبلی تعهد نداشتیم که دو میلیون مسکن مهر را تحویل دهیم؟ این کار را انجام دادیم».

در نشست خبری مشترک با صالحی

گروسی: تا می‌توانیم اجازه نمی‌دهیم فشار هاروی ما

اثر بگذار

● مدیرکل آژانس بین‌المللی اتمی که به تهران آمده است، روز سه‌شنبه در نشست خبری مشترک با علی‌اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران، درباره رابطه ایران و آژانس گفت: «آژانس ایران و آژانس مهم است. ضمانت می‌دهم که نفوذی در آژانس نیست ولی فشار هست که این هم بخشی از سیاست جهانی است. تا جایی که می‌توانیم اجازه نمی‌دهیم فشارها روی ما اثر بگذارد». رافائل گروسی تأکید کرد: «شاید برخی خواهند از آژانس برای اهداف سوء خود استفاده کنند، اما به‌عنوان کسی که زمان زیادی با آژانس همکاری داشته‌ام، می‌گویم که آژانس همواره شهرت درخشانی داشته است و همه افرادی که از اقصانقاط جهان با این آژانس همکاری می‌کنند، هدف‌شان این بوده که صادقانه کار کنند».